

Farsangi szentségimádási háromnapok

2016. február 7. 8. 9-én.

Február 7. Farsangvasárnap

9. óra szentmise + prédikáció

11. óra szentmise + Prédikáció:

12.00 Úrangyala

14.00. Szentségkitétel oltáregyletek

15.00 Társulatok imaórája

16.00 Alsóvárosi hívek imaórája

17.00 A Rózsafüzér Társulat imaórája

18.00 óra szentmise + Prédikáció (Cantus Corvinus énekkar)

Február 8. farsanghétfő

9. óra szentmise + Prédikáció: A Rákóczi Ferenc Katolikus

Általános Iskola felső tagozata részvételével

11. óra szentmise + Prédikáció: karitás, beteglátogatók, Lisieux-i Szent Teréz
imamisszió, Zsoltározók, Rózsafüzér társulatok részvétele, Kolping.

12.00 Úrangyala

14.00. Szentségkitétel

15.00 Társulatok imaórája

16.00 Alsóvárosi hívek imaórája

17.00 óra szentmise + Prédikáció a Szeminárium egri egyházmegyes kispapjai
és a Redemptoris Mater szeminárium részvételével

Február 9. farsangkedd

Reggel 9. óra szentmise + Prédikáció: Vak Bottyán János Katolikus
Középiszkola hittanosainak részvételével. Utána a Szent Erzsébet Óvoda
Gyerekei köszöntik az Úr Jézust.

Délben 11. óra + Prédikáció: a kerület, a volt gyöngyösi káplán atyák, és a
baráti kör papjaival koncelebrálás

12.00 Úrangyala

14.00. Szentségkitétel oltáregyletek

15.00 Társulatok imaórája

15.30 előadás pedagógusoknak a Pátzay János zeneiskolában

16.00 Alsóvárosi hívek imaórája

Este: 17.00 óra szentmise + Prédikáció:

(egyházközségi képviselőtestületek részvétele)

Az előző évi füzetet hozza el, akinek megvan.

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések
egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

IX. évfolyam

2. szám

Vasárnapi Levél

2016.
január
31.

Wonerth László

Szántó József, Juhász Imre, Takács Nándor, Veres András, Csizmadia István, Jakab Gábor (Kolozsvár), Barsi Balázs, Sebestyén Péter (Marosvásárhely) Kálmán Peregrin, nagyszerű prédikációi után, ez évben is kedves vendéget és jó szónokot hallgathatnak azok, akik részt vesznek a Felsővárosi Plébánia farsangi háromnapos ünnepségén a Nagytemplomban. Annak az elhatározásnak a jegyében, hogy minden második esztendőben a történelmi Magyarország területéről hívjunk szónokot, ez évben Wonerth László atya lesz a vendég Temesvárról.

Hogy kicsoda ő, azt néhányan már tudják, hiszen a rózsafüzér társulat elmúlt évi zarándoklatán, úgy is mondhatnánk, ő volt a házigazdánk. Ő szerezte a szállást, ő szervezte a programot Temesváron, és az ő segítségével látogattunk el, és vettünk részt, egy lelkünket mélyen megérintő szentmisén az újjá épített Máriaradnai Kolostor kegytemplomában. Két napon keresztül, együtt lehettünk, és ez alatt az idő alatt megismertük jóságos és derűs lelkületét.

Jómagam természetesen nem ekkor ismertem meg, hanem évekkor előbb egy papi konferencián, ahol ő is jelen volt, és az előadások között kisebb csoportokban beszélgettünk arról, hogy ki mit gondol az elhangzottakról és találkozott-e már életében hasonló dolgokkal. Wonerth atya, akkor nekem még ismeretlenül, olyan szemléletesen írta le délvidéki egyházközségeinek szegényes helyzetét, hogy sirtunk is, neveltünk is egyszerre. Az első lavór-tologató plébániai éjszakájáról beszélt, amikor a temesvári püspökség gazdasági igazgatójából, egy városszéli, egyszerű és szegény egyházközség plébánosa lett, és egész éjszaka ázott a mennyezet, az ágya mellé csepegett az eső. A székesegyház kanonokja, és a több nyelven beszélő negyvenes éveiben járó pap, ekkor fedezi fel ismét a papi hivatása lényegét.

Román, német és magyar nyelvű közösségeiben megtapasztalta, a németek elköltözését Temesvárról, a magyarok természetes megfogyatkozását és erőtlenedését, és a román római katolikusság nem oly jelentős ragaszkodását. Olykor szerbül is szól az itt-ott betérő katolikus híveknek. A plébánia, ahol él, a szabadságharc idején Bem tábornok szálláshelye volt. A székesegyház oltárképét az a Túry Gyula festette, aki a gyöngyösi Nagytemplom hat mennyezet képét, az abasári templombelsőt és a halmajugrai szent Katalin templom oltárképét készítette. A festmények szemlélése színessé, a prédikációk hallgatása értővé teszi a lelket.

Juhász Ferenc plébános

Lelkiség:

Aquinói Szt. Tamás emlékezete

Aquinói Szt. Tamás mind az életében, mind az írásaiban megvalósította a hit, az értelem és az imádság egységét. Annak ellenére, hogy a XIII. században élt, az életműve nagyon aktuális, mert a technikai tudás káprázata mellett a valódi gondolkodás, a mélyebb összefüggések, és az élet egységének keresése ma egyre inkább háttérbe szorul. Kiváló képességei és munkássága ellenére Szt. Tamás megmaradt az Isten előtti alázatban, aminek ma is üzenete van, és amit a következő történet is illusztrál.

„Később, amikor Tamás Rómában élt és tudásával a pápát és rendjét szolgálta, a következő eset történt: A kolostorba, amelyhez Tamás tartozott, egy nap idegen magiszter érkezett, aki igen tudatában volt hivatala rangjának. Csomagjával a Lateráni bazilikához igyekezett, s körülnézett, hogy ki segíthetne neki. Meglátott egy feszület előtt imádkozó testvért. – Hé, te dagadt! – kiáltott oda a szerzetesnek. – Előljárod azt üzeni, hogy kísérj el, és vidd a csomagomat! A szerzetes, Tamás, akit az idegen magiszter nem ismert, megfogta és vitte a nehéz útizsákot, mezítláb. Útközben az idegen még szellemeskedett is kísérője rovására, akit együgyűnek nézett. Ám egyszer csak szembejött velük a Szent Péter-bazilika plébánosa. Tamáshoz sietett, megcsókolta ruhája szegélyét és fölkiáltott: – Tamás atya, mit művelsz te itt? A magiszter akkor tudta meg nagy szégyenkezve, hogy kit alázott teherhordó szamarává, s bocsánatot kért Tamástól. Tamás csak annyit mondott: – Nincs mit megbocsátanom. Sosem leszek más, mint szolgáló testvér.” (*Szentek Élete*)

Varga Pál, káplán

..... **HIRDETÉS**

Február 2-án kedden, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe lesz. A 9 órai szentmisén gyertyát szentelünk a Nagytemplomban. Aki szeretné gyertyáját megszenteltetni, a szentmise előtt hozza az oltár elé. Ez a nap a szerzetesek ünnepe is, egyben. Templomunkban két vietnámi jezsuita szerzetes lesz a vendég, és néhány szóban beszámolnak hivatásuk történetéről a 9 órai szentmisén.

Szeretettel kérjük a Kedves Testvéreket, hogy a farsangi szentségimádási napokon, ha tehetik vegyenek részt a szentmiséken és hallgassák a prédikációkat. A képviselőtestület tagjait arra is kérjük, hogy kedden az esti szentmise után jöjjenek be a plébániára, hogy együtt köszönjük meg, és köszönjük el Wonerth László atyától.

Teológia:

A bor és a víz titka által

Második – s nem utolsó – alkalommal hozok olyan liturgikus témát, Markus Tymister, Rómában tanító német liturgikus teológus írásaiból, melyek a szentmise és a liturgia témájában érdekes kérdésekre világítanak rá.

A bor és a víz titka által, részeseülünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek – imádkozza a pap a bor vízzel való vegyítésekor a felajánló imádság előtt. Hogyan alakult ki ez az apró jel a szentmisében?

A Jézus korabeli Palesztinában nem tudták a bort úgy tárolni, mint ma, hogy ne ecetesedjen meg. Ezért addig melegítették, míg a víz elpárologása folytán egy sűrű szirupos folyadékká vált. Majd ha fogyasztani akarták, akkor újra felöntötték vízzel. Az ünnepi alkalmakon ugyanez történt. Egy szolga vagy (nagyobb ünnepekkor) kimondottan erre a feladatra felkért borkeverő feladata volt a szirupos bort megfelelő mennyiségű vízzel összekeverni. A víz mennyisége a bor sűrűségétől függött, de akár 2/3 víz és 1/3 bor is lehetett. Habár az utolsó vacsora elbeszélésénél ezt nem részletezték a szent írók, mégis abból indulunk ki, hogy ott és akkor is így történhetett.

A zsidó-hellén kultúrkörön kívül eleinte nem volt szokás a bor vízzel való vegyítése, de lassan újra feltámadt a hívek igénye, hogy ugyanúgy tegyenek a szent áldozat előkészítésekor, mint azt Jézus tette, még akkor is, ha olyan bort használtak, amely vízzel való felöntés nélkül is fogyasztható. Szent Jusztinus (II. század) beszámol erről az élő hagyományról. Szent Ciprián (III. század) a bor és víz együttes használatát éppen Jézus tette miatt tartja fontosnak.

A fent idézett – halkan mondott – papi imádságot először egy X. századi rajnai misekönyvből ismerjük, mely később elterjedt a cluny-ek közösségében és Itáliában is. Így került be a Trentói Zsinat után 1570-ben kiadott misekönyvbe.

Az imához kétféle értelmezést kapcsolhatunk. Az egyik a már fent említett *karácsonyi* értelmezés, mely szerint az istenség és emberség egyesül. A *húsvéti* jellegű értelmezés pedig a Golgotára visz minket, amikor a katona lándzsát döfött Jézus oldalába, melyből vér és víz folyt ki. Ez az értelmezés a keresetséggel is összekapcsolja az Eukarisztiát.

Dogma, hogy *Krisztusban az emberi és isteni természet úgy egyesült, hogy a két természet nem vegyült össze, nem változott, hanem megtartotta minden sajátosságát*, míg a víz valóban elvegyül a borban. Másrészt a mi részesezésünk az ő istenségében sem egyszerű összekeveredés, melyből valami harmadik féle anyag jönne létre. Mindennek ellenére Ciprián érve és az ősi hagyomány tisztelete miatt a mai liturgiánkban is jelen van.

Czapkó Mihály, káplán